3887 K. P., Timmele 5 kr.; D:o till Emma Johanssons minne 3 kr.; nr. 3888 A. P., Björkeryd 10 kr.; nr. 3889 M. P., Tärnsjö 5 kr.; nr. 3890 A. P., Wä 8 kr.; nr. 3891 E. P., Ämål 5 kr.; nr. 3892 O. R., Lyckås gård 10 kr.; nr. 3893 J. R., Karlstad 15 kr.; nr. 3894 Mongolkretsen i Karlstad gm. J. R., 80 kr.; nr. 3895 K. A. R., Tärnsjö 8 kr.; nr. 3896 Mongolkretsen i Malmö gm. E. R., till Birgittas underhåll 879 kr.; nr. 3897 E. R., Råneå 8 kr.; nr. 3898 R. S., Perstorp 3 kr.; nr. 3899 H. S., Göteborg 3 kr.; nr. 3900 E. T., Ängelholm 5 kr.; nr. 3901 M. W., Västerås 6 kr.; nr. 3902 N. Å., Örebro 28 kr.; nr. 3903 S. A., Nybro 8 kr.; nr. 3904 M. S. G., St. Ved 50 kr.; nr. 3905 W. T., Norrahammar 5 kr.; nr. 3906 R. A., Göteborg 25 kr.; nr. 3907 E. A., Stockholm 8 kr.; nr. 3908 H. A., Karlshamn 2 kr.; nr. 3909 S. A., Stockholm 5 kr.; nr. 3910 O. A., Siringe 3 kr.; nr. 3911 J. B., Bor 3 kr.; nr. 3912 H. B., Malmö 10 kr.; nr. 3913 K. B., Hedemora 5 kr.; nr. 3914 E. B., Östersund 3 kr.; nr. 3915 M. B., Jönköping 28 kr.; nr. 3916 Från Klippangruppen av L. M. F., gm. B. B. 31 kr.; nr. 3917 K. B., Tyringe 3 kr.; nr. 3918 M. D., Malmö 50 kr.; nr. 3919 A. E., Ullersäter 5 kr.; nr. 3920 F. F., Drottningskär 3 kr.; nr. 3921 J. G., Bettna 10 kr.; nr. 3922 E. K., G. Ö 5 kr.; nr. 3923 A. G., Uppsala 20 kr.; nr. 3924 Hushållsskolan Margareta, Norrköping 48 kr.; nr. 3925 H. H., Vadstena 3 kr.; nr. 3926 A. H., Stora Tuna 10 kr.; nr. 3927 M. J., Jämshög 3 kr.; nr. 3928 S. J., Åstorp 3 kr.; nr. 3929 I. J., Figeholm 10 kr.; nr. 3930 S. J., Borås 10 kr.; nr. 3931 A. J., Stockholm 5 kr.; nr. 3932 E. K., Bofors 3 kr.; nr. 3933 A. K., Stensjön 30 kr.; nr. 3934 Onämnd 50 kr.; nr. 3935 A. C., Storsjö 12 kr.; nr. 3936 F. K., Stockholm 3 kr.; nr. 3937 E. C., Hedemora 3 kr.; nr. 3938 L. C., Risinge 8 kr.; nr. 3939 E. L., Hälsingborg 100 kr.; nr. 3940 O. L., Stockholm 6 kr., nr. 3941 E. M., Uppsala 6 kr.; nr. 3942 S. N., Höganäs 8 kr.; nr. 3943 I. N., Jönköping 1 kr.; nr. 3944 R. O., Karlskrona 10 kr.; nr. 3945 B. O., Viksjöfors 3 kr.; nr. 3946 A. P., Slutarp 5 kr.; nr. 3947 K. P., Färila 3 kr.; nr. 3948 M. P., Jönköping 2 kr.; nr. 3949 R. P., Stavsnäs 3 kr.; nr. 3950 S. P., Skänninge 3 kr., nr 3951 E. P., Borås 8 kr.; nr. 3952 A. P., Hudiksvall 3 kr.; nr. 3953 G. R., Äppelviken 10 kr.; nr. 3954 E. S., Hovmantorp 10 kr.; nr. 3955 M. S., Sala 8 kr.; nr. 3956 A. S., Ramdala 5 kr.; nr. 3957 M. S., Ljungby 8 kr.; nr. 3958 I. S., Kulladal 5 kr.; nr. 3959 R. S., Landskrona 5 kr.; n. 3960 J. S., Mörrum 14 kr.; nr. 3961 M. S., Eksjö 3 kr.; nr. 3962 Soldathemmets söndagsskola i Borås gm. H. L. 100 kr.; nr. 3963 E. S., Odensbacken 8 kr.; nr. 3964 S. T., Lundsbrunn 12 kr.; nr. 3965 E. W., Börstig 3 kr.; nr. 3966 K. W., Hälsingborg 10 kr.; nr. 3967 M. Å., Heby 5 kr.; nr. 3968 E. Ö., Töreboda 10 kr.; nr. 3969 E. L., Gävle 15 kr.; nr. 3970 Fru R, Enskede 3 kr.; S. A., Svärdsjö, julgåva 10 kr.; nr. 3971 R. N., Alvesta 98 kr.; Kollekt och kaffepengar vid Paul Erikssons avskedsmöte i Stockholm, 197:50 kr.

Summa kronor 24.506:23.

Ljusglimtar från Mongoliet

Prenumerationspris kr. 2:— per år.

Prenumeration sker genom Svenska Mongolmissionens expedition, Brunnsgatan 4, Stockholm.

Tel. 10 62 05. Postgironummer 51015.

Ansvarig utgivare: *Magnus Havermark.*

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1948
84435

Ljusglimtar från Mongoliet

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN

N:r 8	EXPEDITION: Brunnsgatan 4, Stockholm	Aug. 1948

Herren leder och ger kraft.

Av missionär *Folke Persson.*

I 2 Mos. 33 läsa vi om Guds ledning med Mose och hans folk. Mose hade fått i updrag av Gud att föra folket dit upp ur fångenskap till frihet, från mörker till ljus, till Kanans land. Det var ett väldigt uppdrag, som vida översteg hans förmåga, men detta utgjorde intet hinder för Gud att ge honom uppdraget. Det tog dock Mose 40 år att upptäcka sin oförmåga. Vi kommer ihåg, med vilken frimodig självtillit Mose gick ut till sina bröder — dessa fattiga, förtryckta, utslitna, i djupaste förnedring kämpande och förslavade söner och döttrar av Israels barn. För att visa dem att han var den, som skulle och kunde befria och frigöra dem, slog han ihjäl egyptiern. Sedan tog det honom 40 år som fårvaktare, innan han lärt sig förstå, att han inte själv i egen kraft förmådde utföra det uppdrag, Gud ville ge honom. Till sist kom Gud till honom och gav honom uppdraget: »För folket dit upp.»

Nu hade Mose kommit i den ställningen, att han var rätte mannen för Gud, den man, som Gud behövde och kunde använda för denna stora och enastående uppgift.

För två år sedan firade vår mission årshögtid med alla missionärerna hemma i Sverige eller på väg hem. Mänskligt sett låg missionsfältet öde. Den infödda församlingen var skingrad. Några hade lockats till avfall, och en del hade gett efter för svårigheterna. De tre stationerna voro mer eller mindre skövlade. Missionens och missionärernas egendom tillspillogiven. Bilden var mörk.

[1] Anförande vid Svenska Mongolmissionens årshögtid den 6 juni 1948.

Jag tror ändå inte det fanns någon tvekan om vägen och uppgiften vid denna högtid. Nu står vi inför ett nytt årsmöte, då vi liksom på nytt fått uppgiften oss anförtrodd. Det är en nåd, att vi få utföra den.

De ord jag just citerade kunna vi så att säga flytta fram några tusen år och tillämpa dem på oss idag som enskilda och som mission. Som enskilda och mission ha vi fått uppdraget: »För folket dit upp.» »Gån ut och gören alla folk till mina lärjungar.»

Med Mose vilja vi utbrista: »Låt mig lära känna Dig.»

Det förnämsta och viktigaste för oss som enskilda och mission är att som Paulus uttryckte det i Fil. 3 kapitel lära känna Kristus och hans uppståndelses kraft, grundförutsättningen för allt kristet arbete och all mission.

Denna kännedom få vi ofta genom lidanden av olika slag. Hur var det för Mose under de fyrtio åren som herde åt Jetro? Säkert hade han ofta och med smärta tänkt på sitt misslyckade framträdande som sina bröders hjälpare. Han hade också tillfälle att lära känna sig själv. Det är ingen glädjande erfarenhet att i sanning lära känna sig själv. Ofta, ofta, ja dagligen hade tanken på hans plågade, lidande bröder pinat honom och påmint honom om hans oförmåga. Han älskade sitt folk, när han först framträdde och ännu mera nu, när han var skild ifrån dem. Detta var för honom ett lidande, vilket förde honom till att lära känna Gud. Det står om Mose, att Gud talade till honom ansikte mot ansikte såsom den ena människan talar till den andra. Han fick lära känna Gud.

I Fil. 3:je kapitel talar Paulus om, att han var en hebré, född av hebréer, men i fråga om lagen en farisé. Men allt detta räknar han som förlust, ja, som avskräde, på det att han må vinna Kristus. »Ty, jag vill lära känna honom och hans uppståndelses kraft.»

Det hade kostat Paulus mycket, ja, allt, innan han kommit till detta.

Men här har vi hemligheten och kraftkällan i denne mans liv: Kristi uppståndelses kraft.

Vid missionär Svenssons fängslande blev en av våra unga mongoler också tagen i förhör och fängslad som vittne emot Svensson. Under förhören, när man ville få honom att vittna falskt mot missionär Svensson, tog man en gång hans hand och brände den på en glödhet kamin, tills det luktade bränt kött. När han sedan kom tillbaka till sin cell, där också hans gamla mor satt fången, gjorde han allt för att dölja vad som hänt honom, för att om möjligt bespara henne den smärta, det skulle tillfoga henne

att se, hur sonen blivit behandlad. Därför drog han upp handen i pälsärmen (mongolerna ha alltid långa ärmar på sina rockar) och gick tidigt till vila och sov gott hela natten.

Man hade inte fått honom att vittna falskt.

När han sedan kom ut ur fängelset, vittnade han om Guds nåd och sade: »Jag har aldrig upplevat kraften i Jesu namn på detta sätt förr.»

Så har även de våra där ute lärt känna Honom och han uppståndelses kraft.

Såsom enskilda och mission vilja vi inför det nya arbetsåret bedja: »Låt oss lära känna din uppståndelses kraft.»

Mose hade ännu en önskan, där han stod inför Guds ansikte, som vi även vilja göra till vår. »Låt mig se dina vägar.» Att lära känna Kristus går inte utan genom tro, bön och lydnad. De tre höra samman.

Någon har sagt: »Man förstår Guds vägar genom att gå dem.» Man kan ändra litet på det och säga: »Man ser Guds vägar genom att vilja gå dem.» Mose motiverar sin begäran, när han säger: »Jag vill ju finna nåd inför dina ögon. Jag vill ju behaga Dig och lyda Dig. Därför skall Du, o Gud leda mig rätt.»

När Paulus stod där mitt uppe i sitt missionsarbete, säger han: »Jag förgäter det som ligger bakom och sträcker mig mot det som är framför.» Jag tror man kan tillämpa dessa Pauli ord även på hans arbete. Han hade nu ett mål framför sig: evangelium åt hedningarna. Detta var hans nådesuppdrag. Där en dörr öppnades, där gick han in utan att fråga efter andra hinder än dem Guds heliga Ande ställde upp. När så Anden hindrade honom på en plats, vände han sig åt annat håll, och så såg han vägen steg för steg.

Så är det för oss i Mongoliet idag; vi vill i ödmjukhet gå vår Frälsares vägar därute. Därför skall han också höra vår bön, när vi beder: »Låt oss se dina vägar.» Därom äro vi förvissade. Vi gå vidare och framåt i Jesu namn, och det skall klarna, och vi skall se vägen steg för steg. Vi vill gripa tillfällena och ej låta dem fly undan oss.

En tredje bön hade Mose att framställa. Han ville ha Gud med sig; annars ville han inte överhuvud taget gå vidare. Denna bön är också vår bön. Som Gud hörde Mose bön och lät honom se sin härlighet, så skall också vi få göra det.

Så önskar jag till Gud, att jag själv och var och en av oss skall få lära känna Herren, stå honom nära, se hans härlighet i våra egna liv och i Mongoliet.

Missionsarbete i krigstid.

Av missionär *Joel Eriksson.*

Kalgan den 22 maj 1948.

I onsdags skulle jag fara ned till Peking för att hämta pengar, men då jag kom till stationen, var det inget tåg. De röda hade förstört linjen, sades det. På kvällen kom fru Williams, som hade rest ner på tisdag, åter till Kalgan och berättade om sina upplevelser. Det var ett rent under, att hon kom igenom hem igen. Till Peking kom hon aldrig. Det blev hinder den ena gången efter den andra. I Huailai vände tåget, då det ej kunde gå längre. På natten kom de till stationen söder om Hsin-baoan. Här blev de sittande, och strax började ett vilt skjutande runt om. Alla sprang ifrån tåget, och där blev fru Williams sittande ensam i mörkret mitt under striden. Om en stund kom en kines och viskade, att hon skulle följa med honom. Han tog henne till en halmstack, där en del av kineserna, som hon hade haft sällskap med, lågo gömda. Hon kröp också in så gott hon kunde i halmen, dels för att vara gömd och dels för att skydda sig mot kölden. Under tiden visslade kulorna om dem och på avstånd kunde de se en by brinna. Oupphörligt hördes skjutandet från både gevär och kanoner, men Gud bevarade dem. Sen fick hon veta, att det var bara 15 soldater vid stationen och över 3.000 röda omkring. Men det är troligt, att de inriktade sitt angrepp på kinesstaden invid stationen. I varje fall var hon och de andra bevarade, då morgonen kom. Till och med tåget var oskadat och så fortsatte de åter tillbaka till Kalgan. Men fru Williams var riktigt tagen av det hela, men tacksam till Gud, som bevarat henne. Senare har Mr Williams fått höra, att ett annat tåg blev taget av de röda. Alla passagerarna togs tillfånga och tåget brändes upp. Det var bara 15 minuter efter att fru Williams tåg hade gått från platsen.

I torsdags reste Georg Söderbom, Anders Marthinson, Mr. Day och ett par journalister till Kanpao, och därifrån skulle de försöka ta sig till Paochien, omkring 100 li från Dolo nor. Det finns en hel del flyktingar där, som de skulle bringa hjälp. De skulle också försöka få med sig de buriatter, som finns där.

Den 26 maj.

I går morse kom Paul med hela raden av de våra med kaffebrickan och lyckönskade på födelsedagen och det var mycket roligt. Vi läste, sjöng och bad och hade det riktigt gott.

Missionär Joel Eriksson i samtal med patienter.

Det har varit knogigt med packning och förberedelser för resan, och nu är det meningen, att vi skall starta i morgon, om Gud vill. Vi var rätt oroliga tills igår förmiddag, då Anders, Georg, Mr Day och journalisterna äntligen kom tillbaka från sin resa upp till Baochien. De var upp med nödhjälp, och det är inte långt ifrån de rödas linjer. Men Gud bevarade dem, och de hade haft en god resa men också sett mycket av nöd. »Barnhemsgeneralen»* ligger med sina soldater däruppe, och han gav dem ett mycket gott mottagande. Men Ultji Ocher lever och håller fortfarande till i sandområdet i norra Golchaggan och trakterna däromkring. De ha farit förfärligt hårt fram i Golchaggan, hade Anders hört, och många av våra gamla vänner äro dödade. Nu tänker Anders att nästa gång söka fara upp till Hattin Sum, om det går. Det är verkligen mycket smärtsamt att inte jag kan få vara med, men jag tycker, att jag kan inte lämna de våra nu, och följer vi inte med nu västerut, så vet vi inte, om det kan gå att resa alls, och vi ha ju tyckt oss se, att Gud lett oss på denna väg. I varje fall finns det inga förutsättningar att arbeta uppe i våra gamla trakter i sommar, men det kan ju kanske gå att fara upp ett tag. Inte ett ord hör vi från våra kristna mongoler. De våga tydligen inte varken skriva eller resa, och man kan ju förstå dem, sådant som läget nu är däruppe.

I torsdags var jag kallad till en taiveskvinna, som blivit halvt

* En kinesisk general som vuxit upp på Saratsi' barnhem.

halshuggen av de röda vid Dolo nor. Där hon red på hästen, då de flydde, fick hon tre hugg av ett stort svärd, som troligen skulle klippt av hennes huvud, ty det högg av håret och fortsatte sen ned till halskotorna, men samtidigt tog det i hennes två huvudsmycken, och det var tydligen de, som gjorde, att hon kom undan med livet. Som väl var kunde hon hålla sig kvar på hästryggen, under det att hennes son, som satt bakom henne, föll av, om han nu var träffad eller ej. En dotter och en sonhustru blevo också dödade, och nu är det bara mannen, hustrun och en sonson kvar av en lycklig familj, och allt vad de ägde är förlorat. Men det är märkligt att se, hur lugnt de i alla fall ta de tunga slagen. Kvinnan lyckades komma undan med blodet flödande från det stora hugget, och så gömde de sig i sandkullarna nästa dag för att nästa natt ta sig ned till en kinesstad, och först då fick hon lite att binda om såret med. Nu hade det gått tjugo dagar, och jag var undrande, om det skulle gå att sy ihop, ty den övre delen, som var som en bred tunga, hade sammandragit sig och höll på att växa fast i bottnen av det stora hugget. Vi lokalbedövade och lyckades att sy ihop det med sårkanterna någorlunda emot varandra, sen vi strött sulpha i såret. Igår var vi och lade om. Vi blev glada, då vi fann såret torrt och fint med undantag av ett rör, som vi lade in i nedre delen för att få dränage från bottnen. Både de och vi äro så glada, och de säga, att de vilja bli Jesu lärjungar, men det få vi under dessa omständigheter inte räkna så mycket med. Men hon beder och vi bedja för henne. Det är verkligen gott att få vara här och hjälpa dessa stackare och roligt att se deras tacksamhet.

Bedjen för oss och vår resa. Mer än förut behöva vi allas förböner. Det kommer att bli stora svårigheter, och vi äro dåligt rustade för en sommar på stäppen, om vi ser på de förberedelser, som vi brukade företa i gamla tider Men vi gör så gott vi kan, och med Guds hjälp hoppas vi det skall gå.

Nu är det pingstdagens kväll. Vi fingo ett mycket gott möte med mongolerna i övre staden kl. 12. I början var det inte så många, men till slut var varje ståplats upptagen. Det var Gerda, Josefine Olsson och jag, som talade. Det gladde oss att se, hur de drack in varje ord. Den stillhet, som rådde, var rent underbar. Det var underligt att tänka, att det kanske var sista söndagen, som de flesta var med på möte i Kalgan.

Igår fick vi höra, att Må nåjens son lyckats att fly från de röda, och han hade noga reda på deras planer uppe i Attåtjin. Han har talat om, att omkring 100 familjer, gamla hövdingar och andra, som haft det bättre, stå på listan på dem som skall lik-

videras. Det gör, att alla de, som fått reda på det, nu hålla på att fly hit ned. En del är redan i Chapser, men där finns inte ett rum att uppbringa, så det är svårt för dem. Bland dem är vår gamle vän, Ne nåjen. Det är vemodigt att få lov att resa just nu, då man kanske skulle kunna vara dem till hjälp, men trösten är ju, att Anders är kvar, och att han har rätt gott om medel nu att kunna hjälpa dem med.

Nu hör jag, att bilarna strax kommer för att lasta, så nu måste jag sluta. Jag har just nu fått svar från Paotow, att vi få ta in på missionsstationen där.

Den 27 maj.

Här sitter vi nu färdiga efter en arbetsam morgon. Vi fick nämligen i går kväll höra, att Georg ville sända bilarna idag med last och eventuellt oss missionärer, så att de kan komma fort tillbaka för att hämta resten av sakerna och buriatterna, innan något händer här. Det är ju bättre för oss att resa nu, då det finns mera plats på bilarna. Williams beslöt också att resa med den här gången med sin bil. Det är ganska underligt att ge sig ut en så här stor skara utan att veta mera, hur vi kan få det ordnat. Det är att gå i tro som Abraham och vi ha ju Abrahams, Isaks och Jakobs Gud att lita oss till. Men nog behöver vi edra förböner.

På väg till nytt missionsfält.

En trons väg.

Paotow den 8 juni 1948.

Kära missionsvänner!

Det var min tanke att sända er alla en hälsning innan vi lämnade Kalgan. Men det blev ej någon tid över. När vi var färdiga med bakning och tvätt och alla andra förberedelser, så blev resdagen helt hastigt bestämd, och vi gav oss iväg hit bort. Men härifrån Paotow ville jag så gärna få tacka Er alla för hjälpen Ni gett oss under vårt första halvår som främlingar i ett främmande land. Ibland har jag förnummit så starkt att Ni, alla avstånd till trots, stått vid vår sida i kampen. Tack för alla trogna förböner. Tack för Ert villiga offersinne. Tack för alla kärlekens tankar! Jag tackar Gud för Er alla! Han skall förvisso låta allt tjäna till mongolernas frälsning!

Det var verkligen månader av undran och ovisshet och bön om Guds ledning, innan vi lämnade Kalgan. Så småningom lades

det ena efter det andra tillrätta för oss. Tältfrågan ordnades, transportfrågan likaså. I allt såg vi Guds ledning. Genom den amerikanska nödhjälpsverksamheten förflyttas nu nästan alla buriatterna från Kalgan hit till dessa trakter. Och så fick vi följa med, då den andra bilkaravanen gick. Det tog tre dagar att komma hit. *Allt gick så förunderligt väl!* Andra resdagen var särskilt intressant. Vi for då från Changpeh till Pingtichuan, en sträcka på omkring 25 svenska mil. De flesta av oss satt uppe på en av de tungt lastade bilarna. Därifrån hade vi en strålande utsikt. Färden gick delvis genom mongolland. Äntligen fick vi se en skymt av kallelsens land, härliga gräsmarker och berg borta vid horisonten. Utmed vägen blommade iris och små kortskaftade förgätmigej och ibland dem en sorts hästhov — gult och blått. Det var en kär hälsning hemifrån Sverige. Plötsligt fick vi sen en avtagsväg till höger. Erintjin Dortji berättade, att det var vägen till Hattin sum. Det kändes lite underligt att bara köra förbi den. Ett stycke längre bort stannade några av bilarna en stund. Joel Eriksson kom ut ur en av förarhytterna. »Ser Ni de där fem bergen långt borta i fjärran?» Jo, vi såg. »Det är Tabol.» (Tabol = 5 berg.) Jag drog mig till minnes Gerda Olléns berättelse om den lilla skolan hon hade i Tabol för många år sedan. En av hennes f. d. skolflickor var nu med i ressällskapet. Det var Erintjin Dortjis hustru, nu kristen maka och mor.

Men vi for också genom kinesland, eländiga kinesbyar med fallfärdiga hus omgivna av delvis raserade murar och trasiga, halvnakna barn. Det var verkligen den ena beklämmande synen efter den andra i ett land, där inbördeskriget rasar. Ofta, då jag ser det djupa elände, som människoskarorna härute lever i, gripes jag av intensiv längtan efter den dag, då allt skall bli nytt.

Här och var stannade vi och köpte hårdkokta, nej grönkokta ägg. De mättade bra. Kineserna säljer kokta ägg nästan överallt. Det tycker jag är väldigt praktiskt särskilt för den som är ute på resa.

Den där resdagen var högst intressant med avseende på väderleken. Jag har nog aldrig varit med om, att det blåst så många väder på en dag. Det var mulet, och det var solsken, och det var lugnt, och det var rykande sandstorm, och till sist fick vi vara med om ett häftigt åskväder och ett lika häftigt åskregn. Däruppe på lasset satt vi på en rätt smutsig pressenning. Och när det började regna, fick vi dra över oss en ännu smutsigare sådan. Därför var vi inte så värst presentabla, när vi kom fram till kinesstaden Pingtichuan. Mr. Hill hjälpte oss att få tag på ett

Medföljer som tidningsbilaga.

Redovisning för missionsmedel

influtna till Svenska Mongolmissionen år 1948.

JANUARI MÅNAD.

Nr 1 A. A., Furusund 5 kr; nr 2 T. L., Borgholm 10 kr; nr 3 L. M. F., till Elsa Bengtssons arbete bland buriatternas barn 1000 kr; d:o till fri disposition 1000 kr; nr 4 M. A., Åtvidaberg 8 kr; nr 5 A. A., Stora Tuna 15 kr; nr 6 F. A., Mölndal 3 kr; nr 7 J. A., Mariefred 3 kr; nr 8 E. B., Glommersträsk 10 kr; nr 9 E. B., St. Ved 10 kr; nr 10 S. C., Madängsholm 3 kr; nr 11 A. D., Borlänge 3 kr; nr 12 K. D., Tossene 5 kr; nr 13 E. D., Kullåkra 3 kr; nr 14 S. E., Trekanten 2 kr; nr 15 E. G., Järnforsen 48 kr; nr 16 G. H., Vickleby 10 kr; nr 17 E. H., Sellnäs 3 kr; nr 18 J. E. H., Ulricehamn 10 kr; nr 19 E. O. H., Tureberg 3 kr; nr 20 A. J., Falerum 3 kr; nr 21 E. J., Nässjö 5 kr; nr 22 E. J., Sunne 5 kr; nr 23 A. J., Ånge 5 kr; nr 24 S. J., Östervåla 8 kr; nr 25 D. J., Korsberga 48 kr; nr 26 L. J., Hynboholm 8 kr; nr 27 H. J., Norrtälje 10 kr; nr 28 A. K., Motala 1 kr; nr 29 I. L., Ulvsby 10 kr; nr 30 S. B., Aspås 25 kr; nr 31 S. L., Torstunaby 16 kr; nr 32 G. L., Ljung 3 kr; nr 33 A. L., Karlstad 3 kr; nr 34 M. M., Råsboda 50 kr; nr 35 E. M., Västervik 5 kr; nr 36 B. N., Katrineholm 25 kr; nr 37 H. O., Göteborg 8 kr; nr 38 J. P., Allerum 8 kr; nr 39 A. R., Tärnsjö 10 kr; nr 40 R. S., Smål. Rydaholm 3 kr; nr 41 E. S., Jönköping 8 kr; nr 42 G. S., Göteborg 3 kr; nr 43 A. S., Angerdshestra 3 kr; nr 44 Sollidens pensionat, Smål. Taberg 1 kr; E. W., Boden 10 kr; nr 45 A. W., 12 kr; nr 46 E. W., Tärnaby 2 kr; nr 47 E. W., Svärtinge 10 kr; nr 48 M. W., Siringe 5 kr; nr 49 E. W., Örebro 3 kr; nr 50 M. W., Stavsnäs 5 kr; nr 51 I. A., Slutarp 7 kr; d:o 56 kr; nr 52 K. K., Stockholm till Dagny Hansens underhåll 15 kr; nr 53 J. A., Malmö 10 kr; nr 54 A. A., Gäddvik 3 kr; nr 55 A. A., Marieholm 8 kr; nr 56 G. A., Näset 3 kr; nr 57 K. B., Järvsö 3 kr; nr 58 R. D., Vinslöv 3 kr; nr 59 S. E., Kvidinge 3 kr; nr 60 D. F., Stöcksjö 2 kr; nr 61 M. F., Mönsterås 3 kr; nr 62 A. G., Nybro 3 kr; nr 63 A. G., Stockholm 10 kr; nr 64 R. H., Gisebo 10 kr; nr 65 J. J., Göteborg 3 kr; nr 66 E. K., Stockholm 8 kr; nr 67 E. L., Ängelholm 10 kr; nr 68 H. L., Asklanda 3 kr; nr 69 S. L., Stockholm 3 kr; nr 70 S. L., Tranemo 10 kr; nr 71 S. L., Äppelviken 3 kr; nr 72 A. M., Borås 8 kr; nr 73 A. M., Skellefteå 8 kr; nr 74 F. M., Göteborg 20 kr; nr 75 H. M., Uppsala 10 kr; nr 76 E. N., Oskarshamn 10 kr; nr 77 I. N., Borgholm 50 kr; nr 78 E. N., Edsberg 50 kr; nr 79 A. N., Johannishus 5 kr; nr 80 L. P., Åstorp 9 kr; nr 81 H. S., Stockholm 3 kr; nr 82 R. S., Stockholm 2 kr; nr 83 P. E. S., Åkeslund 3 kr; nr 84 O. S., Gäddvik 5 kr; nr 85 E. och O. S., Tärnsjö 8 kr; nr 86 I. U., Göteborg 6 kr; nr 87 A. W., Stöpafors 2 kr; nr 88 G. A. Ö., Duvbo 10 kr; nr 89 E. Ö., Söderfors 12 kr; A. G., Sthlm 8 kr; nr 90

JUNI MÅNAD.

Nr 1496 E. B., Höglandstorget 100 kr; Onämnd 10 kr; nr 1497 Kvidinge kyrkliga ungdomskrets gm E. B. till Elsa Bengtssons arbete bland barnen i Kalgan 22 kr; nr 1498 S. R., Valvfors 10 kr; nr 1499 A. L., Skog 20 kr; nr 1500 I. W., Stockholm 5 kr; nr 1501 M. J., Motala verkstad 5 kr; nr 1502 E. H., Arvika 13 kr; nr 1503 A. P., Uppsala 30 kr; nr 1504 A. F., Kalmar 10 kr; gm. d:o H. L., 10 kr; M. Ö., 10 kr; nr 1505 L. O., Malmö 15 kr; nr 1506 N. L., Lidingö 10 kr; nr 1507 V. M., Kräbbleboda 5 kr; nr 1508 E. H., Kristianstad 10 kr; nr 1509 Missionskyrkans ungdomsförening i Kristianstad gm A. N., 25 kr; nr 1510 Röke missionsförening gm. I. P., 50 kr; J. L., Smål. st. 10 kr; nr 1511 T. A., Karlshamn 10 kr; Insamlat gm Vivan Almqvist: Jungfruföreningen Jönköping 25 kr; Sociala syföreningen, Immanuelskyrkan 25 kr; E. R., 5 kr; Till jub. insamlingen 75 kr; nr 1512 Ekviks syförening gm. A. J. 30 kr; nr 1513 A. J., Ekvik 10 kr; nr 1514 A. N., Ödåkra 50 kr; nr 1515 O. P., Askersund 5 kr; nr 1516 N. S., Jönköping 10 kr; M. M., Stockholm 50 kr; nr 1517 A. J., Enskede 10 kr; nr 1518 A. H.,Västerås 10 kr; nr 1519 E. S., gm. V. A., Jönköping 200 kr; nr 1520 Mongolbönegruppen i Uppsala gm. A. E. 172 kr; nr 1521 M. W., Sala för Bårrs underhåll 150 kr; M. och E. A., till Paul Erikssons underhåll 25 kr; Ramsta missionssyförening 22:80; A. B. 5 kr; M. Ö., 10 kr; Årsmöteskollekter 1.057:91; D:o E. och G. E., 20 kr; nr 1522 A. S., sparbössemedel 62:75; nr 1523 Göteborgskretsen till E. Almefors underhåll 1.500 kr; Överskott å kaffepengar i Betesda 8:75; nr 1524 Mongolvännerna i Jönköping gm R. A., 215 kr; Hovslätts missionssyförening gm. B. J., Höstsol 60 kr; nr 1525 Jungfruföreningens syförening, S. Skärstad gm. R. H. 20 kr; R. A. H., Skärstad 10 kr; Fru S. Jönköping 5 kr; J. A. 10 kr; E. A. 10 kr; Djursholmskretsen gm. E. O., 130 kr; nr 1526 Mongolgruppen i Strömsund gm. V. E., 27 kr; nr 1527 A. A., Furusund 5 kr; nr 1528 L. J., Smål. st. 5 kr; nr 1529 Grupp av Lärarinnornas missionsförening till Anna Lisa Thorsells underhåll 65 kr; nr 1530 gm A. A., Åsarp: F. J., 20 kr; A. J., 10 kr; M. K. 10 kr; A. B., 60 kr; H. S., Vänersborg 50 kr; nr 1531 E. E., Stockholm 30 kr; A. G., Uppsala 40 kr; nr 1532 A. K., Stensjön 100 kr; nr 1533 H. K., Solentuna 3 kr; F. O. W., Mälarhöiden 20 kr; nr 1534 A. A., Järle 10 kr; nr 1535 gm. A. B., Klippan Sparbössemedel och kollekt vid Paul Georg Svenssons besök 163:79; nr 1536 H. H., Rådom, kollekt vid årshögtiden 50 kr; nr 1537 L. S., Stockholm d:o 25 kr; nr 1538 M. Ö., Hedemora 10 kr; nr 1539 M. P., Tärnsjö 3 kr; nr 1540 E. H., Eskilstuna 10 kr; nr 1541 S. T., Stockholm, till årshögtiden 10 kr; nr 1542 S. J., Järnboås 10 kr; nr 1543 gm D. S., tackoffer 30 kr; A. S., Öra 8 kr; M. A., Ulricehamn 5 kr; K. L., Träde 3 kr; Okänd 19, Stockholm 50 kr; Onämnd, Vänersborg 10 kr; nr 1544 Hedvigsborgs söndagsskola gm H. B., 44:20; nr 1545 M. Ä., Lund 5 kr; nr 1546 M. L., Nättrabyhamn 5 kr; nr 1547 T. W., Strängsered en blomma på tant Anna Karlssons bår 5 kr; D:o från vänner och grannar gm H. A. 15 kr; nr 1549 E. B., Knislinge 60 kr; nr 1550 a, A. B., Kristianstad 50 kr; nr 1550 A. Å., Piteå 25 kr; nr 1551 a H. L., Hälsingborg 15 kr; O. H., Stockholm, till årsmöteskollekten 10 kr.

Varmt tack till varje givare!

»Men de som hade blivit kringspridda gingo omkring och förkunnade evangelii ord.» Apg. 8:4.

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1948

84706

Så här färdades våra missionärer.

hyggligt värdshus. Där serverade en kinespojke te och tvättvatten, så mycket vi ville ha. Ni kan tro, att vi njöt.

Mellan Kalgan och Pingtichuan hade järnvägen varit avbruten i flera månader, men mellan Pingtichuan och Paotow var den klar. Dagen därpå fortsatte vi därför med tåget. Vi och de andra missionärerna i sällskapet lyckades få en »privat vagn», en godsvagn. Våra många sängklädesbylten blev mjuka, låga soffor och vi hade det över all förväntan bekvämt. Järnvägen gick ibland genom underbart vackra bergstrakter, ibland över väldiga enformiga slättbygder, och innan vi kom fram till Paotow, följde vi en stund utmed Gula floden.

Vid stationen i Paotow träffade vi samman med en del mongoler. Det var lamapräster och flyktingar från Manchuriska gränsen i öster. Nu voro de på väg till ett tempel västerut. Förutom vi inom S. M. M. var det 10 andra missionärer, som rest hit bort. Därför var det en hel del grejer att lasta av tåget i Paotow, som är ändstationen för järnvägen. Lamaprästerna var starka karlar och Joel fick dem att hjälpa till med avlastningen. Sen bjöd vi dem på te och kineskakor, och så talade Joel med dem om frälsningen genom Jesus Kristus, och de fick en bibeldel. Dagen därpå kom två av dem tillbaka. Elsa fortsatte då att tala mer om frälsningens väg. Det var öppna, trevliga mongoler, som för första gången hörde talas om Jesus. De lyssnade så ivrigt och verkade så mottagliga. Så for de sin väg och vi

kanske ej skall möta dem mer. Men det ord, som de fick ta emot under några flyende timmar, det är mäktigt att föra dem in på livets väg. Bed att så må ske!

Under uppehållet här bo vi på en av Svenska Alliansmissionens missionsstationer. Vi äro väldigt tacksamma för att de öppnade sina dörrar för oss alla. Här får vi »nya» för första gången pröva på att ha hushåll i Kina. Och det är lite knepigt ibland. Hitintills har det inte hänt några större missöden. Vetebrödet blev surt häromdagen, därför att vår hemlagade jäst surnade fortare än vi beräknat, men det går åt ändå.

Och till sist ville jag så gärna skriva om våra planer för den närmaste framtiden, men de ligger tyvärr ej klara framför oss. Nej, vår väg är i sanning *en trons väg*. Vi hoppas i varje fall att så snart sig göra låter fortsätta in i mongolland och där bo i tält i närheten av antingen de förflyttade buriatterna eller andra mongoler. Gud har lovat att utse lägerplatser åt sitt folk. Och vår Mästare har lovat vara med oss alla dagar intill världens ände. Därför äro vi vid gott mod. Och vår innerliga längtan är, att Gud ville taga våra små strävanden i sin tjänst och föra själar från mörkret till sitt underbara ljus.

Innerliga hälsningar!
Er tillgivna
Birgitta Bohlin.

Kastad på Guds nåd och barmhärtighet.

Vi är just nu på vandring. Vart, vet vi knappast. För tillfället ha vi funnit en fristad på Alliansmissionens tomma missionsstation här i Paotow. I dag är det 14 dagar, sedan vi kom hit. Vi fick inte våra lådor med oss, när vi själva for, och därför ha vi fått lov att vänta så länge här i Paotow. I går kom de äntligen hit, så i morgon skall vi börja packa om för att om möjligt bli färdiga att resa härifrån på onsdag. Livet härute är just inte så särskilt bekvämt och tillrättalagt, men jag känner mig i alla fall så tacksam för, att jag får vara här.

Vi for till en del genom mongolland, när vi reste hit till Paotow. Det var en verklig upplevelse, en glad överraskning. Jag har så många gånger därhemma fasat för Mongoliets nakna natur. All min fruktan försvann, när jag med egna ögon såg den.

De fyra nya missionärerna med läraren Gendun.

Jag kände, att jag kunde bli god vän med och älska den naturen lika väl som folket.

Så många gånger, när jag öppnat min bibel har jag mötts av orden: »Han ledde dem säkert, så att de inte behövde frukta.» Det är det vi få lita till nu, när vi knappt ser ett steg framför oss. Vi ha tänkt, att de närmaste månaderna slå upp våra tält i närheten av Money ål. Elsa och jag kommer att dela tält i sommar. Vi och Gerda kommer också att ha vårt lilla hushåll tillsammans. Bed för vår sommar! Vi nya tänker ju fortsätta med vår läsning så mycket vi ha tid och orkar. Vår lärare Gendun är med oss. Han är så trevlig och god. Hjälp oss att bedja Gud för honom. Vi tycker, att han är en riktig Guds gåva till oss alla, och vi tycker, att det skulle vara så förskräckligt, om han lämnade oss utan att ha blivit en kristen. Det är ingen mongol, som så tagit våra hjärtan som Gendun. Ja, han är ett av våra många böneämnen. Hjälp oss också att bedja om hälsa och krafter för Edvin. Vi behöva honom allesammans så gränslöst väl härute. Han har ännu inte fullt återvunnit sina krafter efter sjukdomen i vintras. Vår vinter och var vi skall kunna tillbringa den, är ett annat böneämne. Vi äro så kastade på Guds nåd och barmhärtighet som några människor kan vara. Men i sådana tider får man ju också uppleva Guds trofasthet och hjälp på ett alldeles särskilt sätt. Och det ger livet ett särskilt innehåll och en särskild rikedom. Hur det än är och blir, är det så oändligt

tryggt att veta sig vara på Guds viljas väg. Jag upplever en oändlig trygghet mitt i allt det otrygga härute. Pris ske Gud! »Dina tiders trofasthet är en skatt av salighet.»

Varmaste hälsningar!

Anna Lisa Thorsell.

Gäster hos Kinamissionärer.

På möte hos en självstyrande och självunderhållande kinesförsamling.

Paotow den 31/5 1948.

I dag är det sista maj, och med Guds hjälp och nåd har vi kommit till Paotow på vår sommarresa. Allt har gått bra, och Gud har hela vägen varit med i välsignande och bevarande nåd. *Nåd, nåd,* står det skrivet över Mongolmissionens väg, och jag är mycket lycklig över att det förunnats mig, ovärdige, att få gå med på den vägen. Det var en stor Guds nåd, att vi fick hjälpa till i nödhjälpsarbetet och således få möjlighet att komma hit västerut. För människor har det i annat fall sett hopplöst ut. Nu fick vi med allt vi behövde, utan allt för stora kostnader för missionen.

Jag skrev en hälsning till ungdomssamlingen i maj i Stockholm. Kom den fram i tid? Vi tänkte på Er och bad, att det skulle bli en rik stund, då nitet för mongolerna tändes vidare och blev starkare. Då ondskan nu i allt tycks gå fram, får vi inte släppa och ge upp i väntan på bättre missionstider. Vi ha inget löfte om bättre tider men många uppmaningar att vara trogna i kampen. Därför är Svenska Mongolmissionens uppgift ej att vänta med utsändandet av missionärer utan just i den kritiska tiden sända ut mer och större förstärkning. Redan från första stund visste Jesu lärjungar, att tiden är bestämd och kort. Därför gick de villigt Guds väg, även om den bar direkt till martyrdöden. Var finnes nu detta himmelska mod, denna himmelska glöd för Gudsrikets seger? O, att Gud fick helt genomfrälsa mig, att jag med något av den första kristna tidens glöd gav mig helt för verket, även om det skulle kosta mitt liv. »Martyrernas blod Kyrkans bästa utsäde» hette det av gammalt, och jag längtar, att någon mongol måtte finna Kristus, om en gång mitt blod får färga Mongoliets eller Kinas jord. Detta skulle väl inte skrivas ned, men kan det tända någon till brand för de arma mongolernas frälsning, så har det vunnit sin mission. Det är

endast en målmedveten kristen offensiv på alla fronter, som kan hindra det ondas framfart över hela världen. Vi tror på Gudsrikets slutliga seger och måste göra Kristi namn känt. I sin bok säger Miller; »Det är bättre att vara från sina sinnen i rastlös resa från den ena staden till den andra för att göra Kristi namn känt än att leva bland evighetsvarelser utan en tanke på att säga eller göra något för deras eviga väl. Att leva så utan att ens känna medömkan med deras själar, är det värsta vansinne.»

Idag har jag varit med på förmiddagsmötet här. Kapellet var fullsatt med åhörare, omkring 350 personer. Det är kinesernas eget arbete. Sången och bönen var kraftig och levande. Snart räknar missionärerna med, att de inte har mycket att göra i dessa trakter, ty församlingarna tar hand om allt på bästa sätt själva. De är självstyrande, självunderhållande och har missionärerna som goda rådgivare. Erintjins, vår mongolfamilj, säger sig vara avundsjuka på dem här då de ser hur långt de hunnit, men vi bidar, att den tiden även ska gry för mongolerna, bara vi tillräckligt länge håller ut och har tålamod med dem.

Så skall ni alla ha tack för trogna förböner. Må Guds vilja med våra liv bli förverkligad, och må Han själv öppna vägen, dit vi ska, och ge oss frimodighet att gripa verket an, att så vid alla vatten. Det, som förtar glädjen mest, är de försummade tillfällena, som man ser tillbaka på. Gud hjälpe mig. Bedjen mycket för oss. De varmaste hälsningar till alla vänner från Er i Gud alltid lycklige

Paul Eriksson.

Framme vid den nya lägerplatsen.

Rika tillfällen för missionsarbete.

Paotow den 21 juni.

I onsdags reste jag med våra mongoler, tälten och en del av våra saker upp till Goon Sum med Williams, som välvilligt erbjöd sig att köra upp oss i två omgångar, om vi inte fick annan bil. Vi hade ju gått och hoppats att få komma med en av nödhjälpsbilarna, men det gick inte, ty de äro strängt upptagna med att köra gryn till de svältande söder om floden.

Vi fann en plats med två stora träd bara ett par li (omkring en kilometer) från buriatternas läger, som jag gått och tänkt på, fast jag bara sett det på avstånd. Vi tyckte om platsen på en

gång. Den ligger ganska mycket högre än buriatternas läger, som kanske kommer att översvämmas, om floden går högt. Och de stora pilarna ge en hel del skugga, och det behöver man ute på den heta stäppen. Sedan vi satt upp ett tält för mongolerna, for vi till Patse, och dagen efter tog vi Gerda och Miss Bernclau, Gunzels medhjälperska, med till lägret. Även Gerda tyckte mycket om platsen. Vi talade om möjligheten att bygga några kinesrum där för vintern, men det får vi väl vänta lite med för att se, hur det ordnar sig och hur vi kommer att trivas.

Nu har Georg Söderbom kommit hit från en långresa uppe i Attåtjin, Sunnit och Durbet, och jag har setat och lyssnat till hans skildring på förmiddagen. Då hela karavanen kom till Pingtichuan, tog han fyra av bilarna, sedan de lastat sitt på tåget, och for med 1.000 000 000 kinesiska dollar för att dela ut hjälp till mongolerna däruppe. Han hade tänkt att köpa gryn, men det var omöjligt, ty då han kom med bilarna, steg priserna så högt, att han inte kunde köpa. Så fick han dela ut pengarna istället. Då han kom till Chapser, var Attåtjinsoldaterna där efter att just varit i strid med de röda. Så for han upp till Goosen Sum, och hade tänkt att fara till Hattin Sum, men fick höra, att tvåhundra röda låg vid Bonchan Gå bara en 30 li därifrån, och då vågade han inte fara dit. Sedan for han upp till Sunnit palatset och där såg rysligt ut. Fönster och dörrar utslagna och ända till fotsdjupt med papper och böcker nedtrampat på golvet. Och fattiga var alla, som bodde omkring. Sedan for han upp till Erin Dabbas, där Sunnit hade ett stort lager av ull, som de inte kunde få ned, och av det sände han två billaster ned till Kalgan, och så for han med de andra bilarna över Durbet till Kweishue och hit. Han besökte också Shabi och där kom de och undrade, varför inga missionärer kom till dem nu, då de ha det så lungt. Hälsa dem, att vi vänta på dem, sade de. Georgs personliga uppfattning är, att som ställningen nu är, så kan det stå och väga på detta sätt en lång tid uppe bland mongolerna. De röda är inte så många, att de utan hjälp utifrån kan komma långt västerut. Sunnit, Attåtjin och Chobun Shirre ha nu slagit ihop sina soldater, och nu hoppas de att kunna driva de röda längre österut. Georg har lovat att hjälpa till med bilarna att förflytta alla som vill bort från de hotade trakterna till ett område med gott bete omkring Tommor, och Sunnit har lovat, att alla som vill få flytta in, och sedan skulle de gemensamt försvara den trakten.

Det här gör nog, att jag för min del tycker, att vi skulle försöka arbeta i Durbet och Shabi en tid till. Få se vad kamraterna säger. Georg skall fara upp snart, och han har lovat, att jag

får följa med för att få en överblick av läget. I lördags for sedan de våra med Williams upp till Goon Sum, men jag följde inte med. Dels hade jag fått ett erbjudande att följa med på en resa upp till Batteger Sum, dit jag länge planerat att göra en resa och dels för att vänta på pengar, som vi är så gott som utan men vänta upp endera dagen. Battegerresan blev en upplevelse. Jag har aldrig sett en så vacker plats i Mongoliet. Templet ligger inbäddat bland furor, och i bergen fanns det gott om pioner och andra blommor, och lamerna voro mycket öppna och välvilliga. Ett samtal med några av dem uppe på tempelterrassen i den ljumma sommarnatten med fullmånen över oss och det kritvita templet och den vackra omgivningen under oss, kommer jag länge att minnas.

Lamerna äro verkligt bekymrade över de rödas framfart och ha börjat tänka en hel del. De lyssnade med verkligt intresse till berättelsen om vad Gud genom Jesus gjort för oss. Jag fick också några patienter där. I går eftermiddag kom vi hit igen och nu följer jag nog med Georg upp till de våra på onsdagsmorgonen. Han har blivit bjuden upp dit då, ty det öppnas en »tjågla» (riksdag) vid Goon Sum. Det är så, att Ällang Tjab och Jiche Djå ha ett gemensamt regeringssäte bara ett par mil från platsen, där vi ha tälten, och nu skall de ha sin årliga »tjågla». Det är en hel del trevliga ledare, som komma med. Durbet har ju sina representanter, och dem känner jag nog allihop, tänker jag.I förra veckan träffade jag också nere på nödhjälpens kontor Domdo Gons son, en 27-årig general, som jag fick ett mycket gott intryck av. En reslig, vaken och intelligent ung man. Vi satt länge och pratade, och det slutade med, att han bjöd oss att komma till Domdo Gon och uppta arbete. De ha sitt palats bara hundra li norr om Samba på vägen till Ningsia, men man kan inte komma den vägen till dem med bil utan måste fara norr om bergen hela vägen, och det är 700 li härifrån. Sedan ha vi inte mer än 300 li till Wangjefu. Får det bara vara lugnt, så nog ha vi möjligheter att arbeta. Det är gott att veta, att ni beder för oss och problemen härute.

Så snart Effi Hill får tid, har han lovat att följa med till Kweisue och hjälpa oss att få bilen i gång, och det skall verkligen bli skönt, om det går att få en bil igen, ty det är inte roligt att vara beroende av andra, även om de äro så snälla som våra vänner här är.

Nu bara hjärtliga hälsningar till er alla och våra kära kamrater och vänner därhemma

Joel Eriksson

Missionärernas nya adress: Swedish Mongol Mission
Goon Miao
Paotow
Suiyan, North China.

Meddelanden.

Som framgår av brev från missionärer på annat ställe i detta nummer ha de nu alla flyttat västerut till en plats, som heter Goon Sum, belägen mellan staden Paotow och Patsebolongs missionsstation omkring 5 à 6 svenska mil öster om sistnämnda plats.

Här planeras en ny missionsstation. Under sommaren bor missionärerna i tält. De hoppas emellertid att få bygga ett enklare hus så fort som möjligt för att eventuellt kunna stanna kvar där även till vintern.

*

Utresa till Mongoliet i höst är beslutad för missionärskandidaterna Eric Almefors, som för studier ännu vistas i England men väntas återkomma till Sverige i början av september, samt Birger Dahlström, som för närvarande utbildar sig i motorskötsel.

Avskiljningshögtid planeras för Almefors i Göteborg den 19 september och för Dahlström i Fridene, Västergötland, den 3 oktober. Närmare meddelande härom i nästa nummer.

*

Missionär och fru Persson planerar att i höst resa till Amerika, där missionär Persson ämnar studera vid Moodys Bibelinstitut i Chicago under ett år för att sedan därifrån fortsätta ut till Mongoliet.

Influtna missionsgåvor.

Juni månad		*Januari—juni månader*	
1947	*1948*	*1947*	*1948*
5.257 92	6.569: 45	58.709 97	73.484: 22

Ljusglimtar från Mongoliet

Prenumerationspris kr. 2:— per år.
Prenumeration sker genom Svenska Mongolmissionens expedition, Brunnsgatan 4, Stockholm.
Tel. 10 62 05. Postgironummer 51015.
Ansvarig utgivare: *Magnus Havermark.*

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1948
84658

9-12.
Tool. Fridhem

Ljusglimtar från Mongoliet

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN

N:r 9 | EXPEDITION: Brunnsgatan 4, Stockholm | Sept. 1948

Den starkare.

Av *Gerda Ollén.*

En enda fladdrande ljuslåga, blottställd för himmelens alla vindar. I nästa ögonblick skall där vara blott en rykande veke. Nu kommer vinden. Susande och vinande kastar den sig över lågan — nu slocknade den! Nej, den lyser åter! Det ligger något utmanande, något retsamt och löjligt trotsigt i själva tillvaron av denna lilla fladdrande låga. Varför slocknade den inte genast? — Vredgad sveper vinden åter fram över den. — Du lilla trotsiga låga, du skall kvävas av en fläkt från den mäktige! Men, vad nu, lyser den inte ännu? Allt mera hetsigt uppjagad blir vinden, den börjar rasa, och från alla sidor kastar den sig tjutande mot det lilla ljuset. Lågan viker undan — böjer sig ner — — slocknar... Nej, ännu har den liv!

Nu uppbådas alla stridskrafter. Stormen kommer, vältrande fram över slätten, ryckande med sig allt, som är i dess väg. Luften blir tjock och ogenomträngig av sand och jord — det piper, tjuter och viner. Så blott ett väldigt dån, och stormen drager bort. Den starke segraren ser ej ens efter platsen, där det lilla ljuset en gång så förmätet hade lyst.

Men se, där drar en darrande, fladdrande blek liten låga ett flämtande andedrag, så reser den sig i höjden. Nu lyser den åter, klarare än förr.

— — —

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM